

Strony w postępowaniu głównym

Strona wszczynająca postępowanie: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CIJB)

Przy udziale: Z.P., Prokuratura Rejonowa w Chełmnie

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 2 lit. g) i art. 20 ust. 3 decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że jeśli orzeczenie nakładające karę o charakterze pieniężnym notyfikowano zgodnie z ustawodawstwem krajowym wydającego państwa członkowskiego, ze wskazaniem prawa do wniesienia skargi i terminu do jej wniesienia, to organ wykonującego państwa członkowskiego nie może odmówić uznania i wykonania tego orzeczenia, o ile termin na wniesienie przez zainteresowanego skargi na to orzeczenie był wystarczający, co powinien zbadać sąd odsyłający, oraz że w tym względzie jest bez znaczenia fakt, iż postępowanie w sprawie nałożenia przedmiotowej kary pieniężnej ma charakter administracyjny.
- 2) Artykuł 20 ust. 3 decyzji ramowej 2005/214, zmienionej decyzją ramową 2009/299, należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ wykonującego państwa członkowskiego nie może odmówić uznania i wykonania orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym w związku z wykroczeniami drogowymi, jeżeli taka kara została nałożona na osobę, na której nazwisko zarejestrowany jest przedmiotowy pojazd, w oparciu o domniemanie odpowiedzialności przewidziane w ustawodawstwie krajowym wydającego państwa członkowskiego, o ile domniemanie to może zostać obalone.

(¹) Dz.U. C 65 z 18.2.2019.

Wyrok Trybunału (dziewięta izba) z dnia 28 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy - Polska) – KROL - Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych sp. z o.o., sp.k./Porr S.A.

(Sprawa C-722/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Zwalczenie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Dyrektywa 2000/35/WE – Artykuł 1 i art. 6 ust. 3 – Zakres stosowania – Przepisy krajowe – Transakcje handlowe finansowane z funduszy strukturalnych i z Funduszu Spójności Unii Europejskiej – Wyłączenie)

(2020/C 36/18)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: KROL - Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych sp. z o.o., sp.k.

Strona pozwana: Porr S.A.

Sentencja

Artykuł 1 i art. 6 ust. 3 dyrektywy 2000/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowań krajowych, takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy których w przypadku transakcji handlowych finansowanych w całości lub w części ze środków pochodzących z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności Unii wyłączona jest rekompensata za opóźnienia w płatnościach przewidziana w tej dyrektywie.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko DK

(Sprawa C-653/19 PPU) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Wzmocnienie niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym – Artykuł 6 – Ciężar dowodu – Utrzymanie tymczasowego aresztowania osoby oskarżonej)

(2020/C 36/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

DK

przy udziale: Spetsializirana prokuratura

Sentencja

Artykuł 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym, a także art. 6 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej nie mają zastosowania do ustawodawstwa krajowego uzależniającego zwolnienie tymczasowo aresztowanej osoby od wykazania przez tę osobę istnienia nowych okoliczności uzasadniających uwolnienie.

(¹) Dz.U. C 399 z 25.11.2019.